

Щаслива зоря над Весняним

Навіть назва нашого села уже говорить за себе. А колись звучала вона не дуже милозвучно — Кобильня. Ніби свідчила про те, що народженням тут, як говориться, на роду написано порпатися в землі, добуваючи шматок хліба. Старші люди розповідають, що так воно було насправді.

Колишній секретар сільської Ради, нині пенсіонер Петро Тарасович Федькевич, добре пам'ятає часи, коли у поліському краї панувала буржуазно-поміщицька Польща.

— Нужденним було життя трударя. Одвічні злидні, постійні пошуки шматка хліба, щоб прогодувати сім'ю. А про культурне життя чи медичне обслуговування годі було й говорити. Збиралася молодь на вечорниці в котрійсь із хат, але не могла навіть поспіватц. Не дозволялося на українській мові, як заборонялося ходити по вулиці після заходу сонця. А лікувала від усіх хвороб баба-пови-туха.

Не те тепер Весняне. Щаслива зоря Радянської влади зійшла над селом сонцесяйного вересневого дня 1939 року. Корінні зміни відбулися в житті веснянців за 40 років життя в сім'ї єдиній. Змі. ціло і росте з кожним роком колективне господарство, поліпшився доб

робут селян. Вони мають у власному користуванні легкові автомобілі, - мотоцикли, майже над кожним будинком здіймається телеантена. Та й хати нині не ті. Широкими вікнами дивляться вони на щасливе життя мешканців Весняного.

Радянська влада дала людям право на освіту. Діти наших трударів наступного року справлять новосілля в новій типовій школі. Пишається синами і П. Т. Федькевич: закінчили навчальні заклади і трудяться в народному господарстві, примножуючи багатства рідної Вітчизни. Радіє серце трудівника, одного з тих, хто усією душею чекав свіжого, щасливого вітру зі Сходу, хто одним з перших зміцнював Радянську владу у поліському краї.

Якщо колись у селі було 2—3 чоловіки, що вміли читати і писати (і то вихідці з багатих сімей), то нині лише в сільсько-господарському виробництві трудиться більше десяти спеціалістів з вищою і середньою спеціальною освітою.

Молодь цікаво і змістовно проводить дозвілля у просторому будинку культури, успішно трудиться на усуспільненій землі.

Т. ПЛОТНІК,
сількор